

XXIV. évfolyam 1. szám 2024. január

Jóhírmondó

Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. (Jer 3, 21-23)

RÉGI ÉRTÉK, ÚJ KÖNTÖS

INTERJÚ A VEZETŐSÉGGEL

HASZNOS TIPPEK AZ ÉRETTSÉGIRE

PRÓBA NYELVVIZSGA A BEG-ben

MINDEN, AMI GARABONCIÁS

GÓLYÁK SZÁLLTÁK MEG A BEG-et!

MIÉRT ÉRI MEG A LEGJOBBNAK LENNI?

SZALAGAVATÓ

KARÁCSONYRA HANGOLVA

ELŐ A KÖNYVEKKEL

ÉS A TÁVIRÁNYÍTÓVAL

EVANGÉLIKUS

2

CSABA GYULA
1852 - 1945

Régi érték, új köntös!

Nagytatám elég korán megtanított úszni. Ha jól emlékszem 5-6 éves koromban már simán szerepelhettem volna a Baywatch-ban. A viccet félretéve, idén szeptember óta folyamatosan mélyvízben úszok, ugyanis életem egyik legnagyobb kihívása vette kezdetét: tanár lettem a BEG-ben! Bár néha úgy érzem, hogy a szárazföld még nagyon messze van, körül vagyok véve tapasztalt, és sokat látott mentőmellényekkel.

Amikor augusztus közepén felhívott Köveskúti Péter intézményvezető és felajánlotta a történelem és média tanári állást, az első gondolatom az volt, hogy...vajon melyik mappába másoltam a töris óraterveimet?

Ahogy teltek a napok és egyre jobban tudatosult bennem, hogy szeptembertől egy teljesen új fejezet nyílik az életemben, úgy jutottak eszembe a jobbnál jobb ötletek, amiket a tanítás mellett megszeretnék valósítani a BEG-ben töltött idő alatt. Így jött velem szembe az iskolaújság gondolata.

Rákérdeztem.

Másnap pedig egy tucat, régi JóHírmondó várt az asztalomon.

Az első példány, amibe beleolvastam egy 1998-as szám volt (gondoltam is magamban, hogy akkor még csak 8 éves voltam, amikor javában dübörgött az iskolaújság).

Az újrakezdés nem mindig könnyű. Megvannak a maga buktatói. Legyen szó új munkahelyről, költözésről, párkapcsolatról, esetemben pedig az iskolaújság újra indításáról. Amikor végleg eldöntöttem, hogy belevágok és összeverbuválok egy kiváló újságíró csapatot írtam egy listát, hogy mik azok az elvárások, amiktől a JóHírmondó újra fénykorát élheti.

A lista kikerült a hűtőmre.

A mérce magas. A korábbi számokban jobbnál jobb stílusban megírt cikkeket olvastam: a tudás, érték, stílus, kreativitás és humor egyvelege által részese lehettem a régi időknek itt a BEG-ben.

Jelenleg a JóHírmondó számomra olyan, mint egy hullámvasút. Még csak most váltottam meg a jegyet rá. Kissé félelmetes, de nem vagyok egyedül! A JóHírmondó 2023-as téli számába olyan diákok írtak, akiknél szintén magas a mérce: stílusból és kreativitásból nincs hiány. Még szokjuk egymást. Nem döntöttük el, hogy a hullámvasúton ki hol fog ülni, de egy biztos: izgalmas utazás lesz!

Azt hiszem nem is húzom tovább az időt és hagyom, hogy átlapozzátok, olvassátok, vegyétek és vigyétek!

Ha pedig kedvet kapsz az íráshoz, a hullámvasúton van még hely!

írta: Bencze Beáta

Kérdezz-felelek, avagy interjú a vezetőséggel

A következőkben az iskolánk vezetőségével készített interjú olvasható, amiben többek között érintettük az iskolán belüli változás témakörét, de a kölcsönös tiszteletről is szó esett.

írta: Óré Borbála, 11.A

Azt kapta a tanári pályától, amit várt? Tervei közt szerepelt az intézményvezetői pozíció?

-Én nem készültem tanárnak, a főiskolás évek alatt szerettem meg. Sokkal többet kaptam ettől a pályától, mint amire számítottam annak idején. Sok fiatallal találkozhattam, taníthattam őket, részese lehettem az indulásuknak. Azt, hogy én igazgató leszek valaha azt senki nem gondolta volna...még én sem.

Szemmel láthatóan sok iskolán belüli változás történt az elmúlt időszakban, ön szerint milyen hatással van ez a tanulókra, kollégákra?

-A változás mindig magában rejtja a jót és a rosszat egyaránt. Az új kollégákkal beszélgetve vagy látva a munkájukat örülök, hogy itt vannak. Az új helyettesekkel is nagyon jó együtt dolgozni, kitudjuk egészíteni egymást, gyakorlatilag fél szavakból értjük a másikat. Egymás segítése az, ami jellemzi az elmúlt pár hónapot. Úgy, mint új kollégák, és mint a vezető társak tekintetében.

Mi okozza a legnagyobb nehézséget intézményvezetőként?

-A különböző érdekek egyeztetése. Mindenkinek megvan a maga elképzelése az oktatásról, a diákokról, a pedagógusokról, ezeket össze kell hangolni, hogy mindig a diákok, és az ő érdekeik és fejlődésük legyen a középpontban.

Ön szerint mi mutatja egy iskola eredményességét?

-Leginkább a visszajelzések, amikor a volt diákjaink visszatérnek és elmondják, hogy milyen hálások ennek a közösségnek és hogy ide járhattak, hogy mennyi mindent kaptak az iskolától, nem kifejezetten a tanulás és a tudomány értelmében, hanem közösségben és lelkiekben is.

Mire a legbüszkébb az iskolával kapcsolatban?

-Erre a közösségre, hogy évfolyamtól függetlenül megvannak a barátságok, az összetartás. Arra, hogy a diákközösség egy célért össze tud fogni és képes együtt cselekedni például a Garabonciás Napokon, vagy a gólyatábor szervezésében. Az idei Garabonciáson nagyon tetszett nekem, hogy akik az iskolán belüli megmértetésen alul maradtak, azok is teljes lelkesedéssel betudták állni Milán mögé. A cél felülmúlja az esetleges érdekellentéteket.

Mi az a terület, ahol szívesen látna fejlődést az iskolán belül?

-Van egy nagyszámú magja a diák közösségnek, akik mindig ott vannak és mindig teljesítenek, de sokkal többen vannak, akik kihúzzák magukat a feladatok vagy a közösségi alkalmak alól. Őket megszólítani egy nagy feladat, ebben szívesen látnám a fejlődést. Illetve, hogy az egyházközösséghez is betudjuk a diákokat "csatornázni",

hogy vegyenek részt olyan alkalmakon is, ami nem iskolai, hanem evangélikus egyházközösséghez vagy mindenkinek a lakóhelye szerinti közösséghez való tartozást fejezi ki.

Köveskúti Péter
intézményvezető

Évről évre változik a diákság érdeklődési köre, így alkalmazkodásra van szükség, hogy fenntartsák a diákok figyelmét. Nehéz ezzel a változással lépést tartani?

-Sem nem nehéz, sem nem könnyű, meg kell találni az arany középutat. Nektek diákoknak, helyzeti előnyötök van, hiszen az online térben nagy jártasságot szereztek, amit mi sohasem fogunk ilyen szinten elsajátítani. Én úgy gondolom, hogy össze kell hoznunk a mi tudásunkat és a ti tudásotokat és ezen a félévön kell tanítani nektek valamit, hogy a lényeg átmenjen. Nem gondolom, hogy kevésbé befogadó lenne a ti korosztályotok, szerintem, meg kell tanulnunk kezelni a változást, illetve a ti nyelveteken beszélni, megszólítani benneteket. Ez a helyzet sarkall arra minket tanárokat, hogy tartsuk a ritmust a ti generációtokkal.

Horcsákné Tóth Edit
a gimnázium igazgatóhelyettese

Úgy alakult a pedagógusi pályája, ahogyan szeretne volna? Gondolta volna, hogy egyszer igazgatóhelyettes lesz?

-Gyerekkoromban sokat játszottam iskolást, nagymamám tanító volt, de ennek ellenére mégsem pedagógusnak készültem. A Jóisten mégis erre a pályára szánt, aminek örülök. Mint pedagógus, a pályától megkaptam azt, amire vágytam és vártam. A diákjaimtól rengeteget tanultam és tanultam. Nekem mindig is bearanyozta a napomat, ha bizalommal közeledtek felém, vagy rám mosolyogtak a diákjaim. Szerettem és szeretek is tanítani, de nyilván a jelenlegi feladataimból következik az, hogy kevesebb óraszámot teszem mindezt. Nem mondom azt, hogy mindig könnyű tanárnak lenni, mert vannak nehézségeink, de úgy vélem, hogy ennek a hivatásnak is meg van a maga szépsége. Nem gondoltam, hogy felkérnek igazgatóhelyettesi feladatra. Megtisztelő és jó érzés volt, hogy rám esett a választás és számítanak a segítségemre. Nem véletlenül jött velem szemben ez a lehetőség, így a gondolkodási idő után nagy szeretettel és némi félelemmel vállaltam a feladatot.

Az iskolánkban nem jellemzőek a nagyobb büntetést eredményező magatartás problémák, vajon mi ennek az oka?

-A „gyerekanyagok” és a családoknak, akik tudatosan választanak minket. Az iskola szellemiségének, illetve a pedagógusoknak. Az az értékrend, ami

Szigeti Katalin
az általános iskola igazgatóhelyettese

Mire a legbüszkébb az iskolával kapcsolatban?

-A gyerekekre. Ennek az iskolának van egy lelkülete, és valahol mélyen mindenki benne van ez az érték. Nincs iskola gyerek nélkül, ez az iskola rólatok szól. Arra is nagyon büszke vagyok, hogy itt lehetek veletek és minden nap megújulhatok. Illetve arra a tudásra, amivel rendelkeztek, nem tudom elmondani mekkora csodálattal nézlek benneteket, például az előrehozott érettségi vizsgák kapcsán. De nem is feltétlenül a jegyek meghatározóak ebben, hanem az, akivé váltok, a tudás, az érték meg szívetek.

Milyen intézkedések segíthetnek abban, hogy iskolánk még jobb hely legyen?

-A nyitott szív és az elfogadás, ami bármit előre tud mozdítani. Szerintem arra lenne nagyon nagy szükség, hogy még jobban figyeljünk egymásra tanulók és felnőttek. Úgy érzem, hogy jó úton vagyunk.

az iskolánkat jellemzi, az azt gondolom, hogy városi szinten is egyedi. Nem csupán a tananyag leadása és feldolgozása, és az érettségire való felkészítés a cél, hanem egyfajta lelki útmutatás. Tanítóink, tanáraink az oktatás mellett rengeteg erőt és energiát fektetnek abba, hogy egy-egy tanórai teljesítmény mögött, meg lássák a gyermeket, mint embert. Jellemez minket az empátia, az együttműködés, és a közösség. Szerintem ezek azok az értékek, amiket a gyerekek meghálálnak.

A jó együttműködés alapja a kölcsönös tisztelet. Nehéz kivívni ezt a különböző korosztályoknál?

-Minden korosztálynak különböző életkori sajátosságai vannak. Az arany szabály szerint, amit szeretnénk, hogy az emberek velünk cselekedjenek, mi is azt cselekedjük másokkal. Szerintem a megelőző szeretet és tisztelet működőképes az életünkben. Ha én tiszteltem a másikat, akkor engem is tisztelni fognak. Ha ezt szem előtt tartjuk, könnyebb elfogadni és tisztelni a másikat vagy éppen megbocsátani. Nekem ez bevált a mindennapokban is, és a tanítványaimmal való kapcsolataimban is. A középiskolai korosztály életében bár vezetői vagyunk, lényeges, hogy irányt mutassunk és értéket képviseljünk, de nagyon fontos az is, hogy partnerként kezeljük a másikat.

Hasznos tippek

az érettségire való felkészüléshez

Érettségi. Ez a szó vagy maga a gondolat, hogy mindjárt május, sokunkat megrémiszt. Ahogy az is, hogy hogy fogok majdnem 200 tételt megtanulni ennyi idő alatt a sulis mellett? Biztos nem én vagyok az egyetlen, aki utolsó pillanatra hagyta, igaz?

A válasz az, hogy nem. Nagyon nagy valószínűséggel vannak diákok, akik szeretnek dolgozni az utolsó pillanatra hagyni. Személy szerint én is közéjük tartozom.

Így megpróbáltunk néhány hasznos tanulási tippet összeszedni, ami remélhetőleg a segítségetekre lesz.

Az első és legfontosabb, hogy készíts fontossági sorrendet. A listán helyezd előre azt a tárgyat, amelyikből emelt szintű vizsgát teszel, illetve azokat, amelyeknek a pontjait érettségi pontokként viszed tovább az egyetemre. Ha van olyan érettségi tárgy, amivel egész középiskola alatt meggyűlt a bajod, a sorrendben az legyen a következő! Ezután jöhet az, ami nem számít bele a felvételi pontjaidba, és persze az is, aminek tudod, hogy a teljesítése egyáltalán nem okoz majd nehézséget.

Emellett érdemes előre átgondolni, hogy melyik tárgyra nagyjából mennyi időt szeretnél szánni, és milyen időbeosztással fogod megvalósítani a felkészülést májusig. Addig ugyanis valószínűleg sokszor rád tör majd a stressz, és úgy érzed majd, hogy biztos nem fog sikerülni. Ilyenkor jól jöhet egy szépen vezetett időbeosztás, amiből láthatod, hogy igazából nagyon jól haladsz, és semmi szükség az idegeskedésre.

De ne felejtsük el azt, hogy az érettségi tárgyakban vannak olyan tananyag részek, amik nem érettségi tételek. Így ez talán a második legfontosabb szempont akkor, mikor leülsz tanulni. Mielőtt belevetnéd magad a tanulásba nézd át mi az, amit számon kérhetnek az adott tantárgyból. Ezzel kapcsolatban a felvi.hu-n is találtok infót, de akár a szaktanárt is megkérdezhetitek arról, hogy mit érdemes megtanulni és mi az, amire különös figyelmet kell fordítanod.

Ha már nagyjából magabiztos vagy a tudásodban, akkor érdemes egy heti rendszerezőt bevezetni. Minden héten egy tantárgyra fókuszálni és annak az összes tételét átolvasni, felmondani valakinek vagy akár saját magadnak. Ezt, ha egy-két hónapig csinálod akkor érdemes a heteket megforgatni úgy, hogy amiben még nem vagy annyira magabiztos akkor azt helyezni előre.

Ezen felül a szóbelire az is fontos és hasznos lehet, az eddig szerzett tudásunk megcsillogtatása mellett, ha több helyről van ez a tudás. Így érdemes több oldalról keresni forrást az adott tantárgy érettségi anyagaival kapcsolatban. De akár azt is megcsinálhatod, hogy az órán megírt érettségi tétel mellé készítesz egy kisebb jegyzetet a fontosabb infókról, amiket más forrásokból szedted össze.

Igen, ez mind szép és jó. Ám mi van akkor, ha tényleg az utolsó pillanatra hagyod az egészet? Rengeteg kutatás bizonyítja azt, hogy ha mozogsz és közben tanulsz akkor jobban megmarad az információ. Tehát ha mondjuk találsz egy jó podcastet, akkor kapcsolj be és menj el futni vagy ülj rá egy szobabiciklire. Tapasztalatból mondom ez tényleg egy hatásos módszer.

De akár az is segíthet, ha tanulás közben eszel. Igen, az evés! Itt nem kell cukros és kalóriadús ételekre gondolni. Elég, ha magad mellé veszel egy zacskó ropit vagy egy csomag mogyorót és azt majszolgatod tanulás közben. Ez is segít a memóriád működésében. Az elején én sem értettem, de biztosra mondhatom, hogy ez is egy hasznos módszer lehet azoknak, akik utolsó pillanatra hagyják a tanulást.

Reméljük, hogy ezzel a néhány hasznos tippel segíthettünk nektek és sok sikert kívánunk az idén érettségiző diákoknak!

Próba nyelvvizsga a BEG-ben

Miert jó elmenni egy próba nyelvvizsgára? Ígérem, mindjárt kiderül! Amikor már azon gondolkozunk, hogy szeretnénk letenni a nyelvvizsgát, érdemes elmenni egy próba nyelvvizsgára, amire itt a BEG-ben is lehetőséget kaphatott sok diák. Az ott kapott eredmények segítenek rávilágítani arra, hogy mely területeken kell még fejleszteni, csiszolni nyelvtudásunkat. Mivel a folyamat ugyanaz, mint a nyelvvizsgán élesben, ezért már nem lesz akkora a stressz, mivel tudjuk, mi, hogy megy. Mind a kettőn fontos, hogy ne kalandozzunk el és mindennek adjunk elég időt. Itt kicsit kiismerhetjük, hogy melyik feladat mennyi időt vesz igénybe, így nagyobb eséllyel lesz a nyelvvizsga sikeres.

Három 9. Ny/D-s tanulót kérdeztem meg a próba nyelvvizsgáról és arra kértem őket, hogy adjanak néhány tippet azoknak a diákoknak, akik még nem biztosak magukban.

Nyolcas Dalma:

-Szerintem azért jó részt venni a próbanyelvvizsgán, mert ha valaki még nem biztos benne, hogy sikerülne neki és hogy megcsinálja-e az ilyenkor tesztelheti, és miután meg tudja az eredményét, eldöntheti, hogy még szükség van e gyakorlásra, vagy már készen áll, hogy élesben is megcsinálja. Szerintem érdemes először tét nélkül kipróbálni, és aztán kicsit bátrabban megcsinálni az igazi nyelvvizsgát. Őszintén szólva először eléggé izgultam, még úgy is, hogy tudtam, hogy ez csak próba, de ahogy ott ültem és csak a feladatra koncentráltam, megnyugodtam. A feladatokat elég nehéznek találtam, de jól be tudtam osztani az időmet és a tanáraikkal már sokat gyakoroltunk, tehát nem volt annyira idegen. Volt, amikor aggódtam és kapkodtam, mert nem tudtam mennyi idő van még hátra és azt láttam, hogy mások már végeztek, de megkönnyebbültem, mikor megtudtam, hogy még sok időm van, szinte mindenki hamarabb befejezte és megkönnyebbült voltam miután

végeztem és elhagytam a termet. Most már úgy érzem, biztosabb lennék, ha élesben menne a dolog. Szerintem nyugodt és kellemes volt a légkör. Mindenki csendben volt és a saját feladatára koncentrált. Nem volt semmi zavaró tényező. A szóbelin nem vettem részt, de úgy hallottam, hogy ott is nyugodt volt a környezet.

Szabó Panni:

-Vizet mindenképpen vigyél, meg édességet, mivel segíti a gondolkodást. A magnós résznél pedig nagyon figyelj arra, hogy mit mondanak. A szóbelinél, ha stresszelős vagy, vigyél be valamit, amit tudsz birizgálni.

Sztojka Denisz:

A szótár az nagyon fontos és hasznos lehet a nyelvvizsgán. Ha valamit nem értesz és fontos a válaszhoz, nézd meg mindenféleképpen, még akkor is, ha nincs tétje. A hangulat az elején lehet kicsit stresszes, de amúgy a nyugodt légkör dominál.

Idén is dübörgött a **Garabonciás!**

Mikor az idei Garabonciás napokra gondolok elsősorban a fáklyás felvonulás jut eszembe, mivel ez volt az első, amin részt vettem és számomra egy igazán felejthetetlen élmény volt azt látni, hogy szinte az egész iskola együtt kántálja, hogy „DREAM-BEG” és „HAJRÁ MILÁN!”, illetve a fantasztikusra megírt indulónkat.

Mikor elkezdődött ez az egész Garabonciás örület nem gondoltam volna, hogy a végére úgy érzem majd magam, mintha egy család tagja lennék, hiszen az elején, mint minden csapatmunka kicsit zökkenősen, göröngyösen indult, viszont a végére szerintem egészen jól összerázódtunk és egy fantasztikus csapat állt össze egy közös álom elérése érdekében. Az elejétől egészen a végéig megpróbálta mindenki kihozni magából a maximumot és szerintem ez nagyon sokat hozzá tett ahhoz, hogy megértsük egymást és, hogy igazán össze tudjunk rázódni.

A Garabonciás második napja is érdekes volt számomra, hiszen ez a nap volt az, ahol igazán elindult az egész Gara. Bennem ekkor tudatosult igazán, hogy részese leszek egy olyan hétnek, amely később meghatározó eleme lesz a mindennapjaimnak. Ezt a mai napig is érzem, mivel a Garán szerzett barátaimmal most is tartom a kapcsolatot. A nagyobb programok mellett, mint például a Happening és a Kampánykoncert, nekem inkább a kisebb programok voltak azok, amik igazán közel kerültek a szívemhez. Az egyik ilyen program a szemétszedés volt, ami napjainkban talán még fontosabb szerepet kap, illetve a róka fogócska, amin a többi iskola diákjaival szórakozhattam együtt.

Az utolsó napokban kezdtem érezni azt, hogy ennek a varázslattal teli hétnek közeledik a vége. Ez igazán akkor tudatosult bennem, amikor eljött az eredményhirdetés napja. Személy

szerint az eredményhirdetést és a záróbeszédeket egy „ölelésnek” írnám le, hiszen mindenki összegezte a hetet és köszönetet mondott a Garabonciás alatt kialakult kis családjának. Öszinte leszek, nem bírtam ki könnyek nélkül, mivel számomra az ilyen pillanatok mindig nagyon fontosak, ilyenkor érzem azt, hogy igazán vége van valami olyannak, amiért igazán hálás lehetek.

Összeségében fantasztikusan éreztem magam a 31. Garabonciás Napok alatt és nagyon hálás vagyok mindenért és mindenkiért, amit kaptam és akit megismerhettem a hét folyamán. Köszönöm a lehetőséget Milánnak, hogy a csapata részese lehettem, illetve, hogy igazán megtalálhattam önmagam és én is társa lehettem az álmához vezető úton.

írta: Képiró Viktória, 11.D

Mindenki az úrhajóra, avagy GARA a kampányfőnök szemszögéből

Amár megszokott rend szerint idén februárban is kiválasztásra került az a személy, aki októberben képviselte iskolánkat stábjával a 31. Garabonciás Napokon. Ebben az évben ez Zahorán Milán és a DreamBeg stáb volt. A városi szintű esemény hetében talán nem is látni mennyi idő és energia befektetésével jár az ezt megelőző két-három hónap.

Jó stábhoz méltóan a készülést már a nyári időszakban elkezdtük, hiszen a Garabonciást megelőzte a Lézenső Ifjúság Kulturális Eseménye, azaz a LIKE. Itt minden békéscsabai iskola teret kapott a bemutatkozásra, mindenki igényes dekorációval és színvonalas programokkal készült. Már itt sikerült jó benyomást tennünk a város diákjaira. A nyári felkészülés alatt a dekoros csapat jobbnál jobb ötletekkel állt elő, mi pedig igyekeztünk eleget tenni a kéréseknek a cél elérése érdekében. Azt kell mondjam, hogy még a kevés kezűességgel bíró személyek is találtak maguknak feladatot, örömmel néztek elébe az újabb megmérettetésnek is. Kampányfőnökként a legfontosabbnak azt tartottam, hogy egy szoros kapocs legyen a stábtagnak, és a vezetőség között, illetve, hogy kommunikáljunk minden helyzetben.

Nehéz helyzetek minden közösség életében bekövetkeznek, de a legnagyobb büszkeséggel állíthatom, hogy minden

problémát könnyedén orvosolni tudtunk, legyen ez alapanyaghiánytól kezdve egészen a konfliktusokig, bármi. Egymást követték a napok, ezzel együtt pedig a táncpróbák, illetve a dekoros gyűlések is.

Ahogy fogyott az időnk, úgy növekedett az összetartás közöttünk, úgy hiszem, hogy egy igazi közösség formálódott belőlünk, amiért még nagyon sokáig hálás leszek.

Elérkezett a várva várt nap: október másodika! Az este, ahol az egész város a BEG-esektől zengett és a világoskék pulcsiban kántáló tömeg egy emberként szurkolt Milánnak. Majd másnap beindult a pörgés a főtéren, az összes iskola megmutatta tudását.

Ám a Szent István tér gyöngyszeme a kék úrhajó volt, amit a stáb és a szakemberek segítségével állítottunk fel a hétfői

nap folyamán. Nagy érdeklődésnek örvendett a BEG standja, többszázan megfordultak nálunk ezalatt a pár nap alatt, reményeink szerint mindenki valamilyen új gondolattal gazdagodva ment el tőlünk. Pontok ide vagy oda, a kampánykoncerten hozta a szokásos formáját a csapat, megteremtettük az igazi BEG-es atmoszférát, a CSAKK stégen senki nem maradt táncolás nélkül. Végül az eredményhirdetés napja következett, az eredmények alapján a BEG 3. helyezést ért el, de aki a részese volt ennek az álomnak, az pontosan tudja, hogy sokkal több mindent kaptunk ettől az egésztől, mint egy helyezés. Köszönöm, hogy a részese lehettem! Csak a BEG!

írta: Óré Borbála, 11.A

A Garabonciás Napok

zsűri szemmel

Idén is megrendezték Békéscsaba ifjúságának legnagyobb rendezvényét, ami egyedülálló az országban. Nem másról van szó, mint az ebben az évben 31. születésnapját ünneplő Garabonciás Napokról. Ez a hét mindenki számára szerintem az év fénypontja. A város iskolái megmutathatják mire képesek egy egységként a fáklyáson és a főbb programokon, a stábok és a jelöltek pedig lerántják a leplet a 2-3 hónapos kemény munkájukról. 2 évvel ezelőtt stábtag voltam, a BEGxpedition csapatában. Tavaly pedig én képviselhettem iskolánkat, mint jelölt. A tapasztalatom tehát megvolt ahhoz, hogy idén zsűri pozícióban éljem meg ezt a pár napot.

A stábunk felkészülésében én nem vettem részt, csupán a Garabonciás Napok alatt volt dolgom. Minden iskola két zsűrit delegált. Minket párba osztottak és a mellénk rendelt zsűritárssal kellett a stábok programjain részt venni. Egész nap mászkáltunk és a megadott kritériumok alapján értékelnünk kellett azt, amit láttunk. A főbb programokon (mint például a fáklyás, happening,

kampánykoncertek és a kampányzáró programok) szintén ott kellett lennünk, viszont ott már az egész zsűrigárdával szemléltük az eseményeket izgulva a saját iskolánkért. Minden ilyen program után sorrendet kellett állítanunk az alapján, hogy melyik iskola csapata felelt meg a legjobban a kritériumoknak (amit a szervezők és még sokan mások adtak meg nekünk). Ezek inkább szempontok voltak, amik segítettek nekünk objektíven és reálisan szemlélni és értékelnünk a programokat és produkciókat. Ezek legjobb esetben közölve vannak a stábokkal is, így tudják, hogy valószínűleg mit fog nézni egy-egy zsűri pl. egy happening alkalmával.

Számomra nagyon izgalmas és nehéz volt ez a hét. Viszont a gara varázsa most is a hatalma alá kerített és örültem, hogy újra részt vehettem ebben a különleges világban. Remélem lesz még alkalmam ennyire mélyen részese lenni ennek a csodának, amit úgy hívunk: Csabai Garabonciás Napok.

írta: Petrovszki Liza, 11.E

A BEG-ből jöttem, mesterségem címere: elektor!

Idén számomra is lehetőség nyílt, hogy részt vegyek a Garabonciás Napokon, mint elektor, aki a diákság nevében hallattatja a hangját és szavazatával segíti a nagy döntés megszületését, így rengeteg tapasztalattal és emlékekkel gazdagodtam. Ígéretes jelöltek és lelkes stábok indultak a Garán, elektorként pedig hozzájárulhattam ahhoz, hogy Békéscsaba diákseregének egy méltó diákpolgármestert válasszunk. A stábok rengeteg munkát fektettek abba, hogy jobbnál jobb programokat biztosítsanak számunkra.

A Garabonciás Napok fáklyás felvonulással indult egy hétfői napon, amin remek érzés volt részt venni, ott állni a tömegben a diáktársaimmal, együtt izgulni és végig sétálni a város főbb pontjain elérkezve a főtérig.

A menetet maga a BEG fényes kabalája, A Róka vezette, aki megvilágította nekünk a főtérig vezető utat. Hangos zene és megszámlálhatatlan HAJRÁ BEG, CSAK A BEG hangzott el, ahogy csak a torkokon kifért és, ha azt mondom, hogy másnap nem volt hangom, szerintem sok mindenki együtt tud velem érezni.

A főtérrre megérkezve hallhattuk először a leendő diákpolgármesterek első szavait a nyitóbeszéd keretében.

A Happening egyszerűen szenzációs volt, hiszen végre láthattuk annak a sok munkának az eredményét, amelyet a stábok a kisfilmbe és a táncba fektettek. A jelöltek is megmutatták tánc-tehetségüket és számtalan színvonalas előadást láthattam, amik végig leköltöttek, így még bele sem tudtam aludni, annak ellenére, hogy a hétfői tombolást nem igazán sikerült kipihenni.

A kampánykoncerteken tehetség követett tehetséget és bátran kijelentem, hogy akinek addig még nem ment el a hangja, most búcsút mondhatott neki. Maga a BEG jelöltje, Milán is megmutatta, hogy az énekórák csak jók valamire, habár nem egy Luke Hemmings. De azért szép volt Milán! ☺ Csütörtökön a záróbeszéd után már izgatot-

tan vártam, hogy részt vehessek a szavazáson és kiderüljön ki lesz a 2023-as Garabonciás Napok győztese!

A szavazatok leadása után én is visszatértem a nagyterembe, ahol érezhető volt a feszültség.

Mikor harmadik helyen kimondták Milán nevét, végig néztem a munkától fáradt stábtagokon, és láttam, hogy jó néhányuknak kicsordult a könnye és egymást ölelgetve fogadták a hírt. Végzet ért a 31. Garabonciás Napok és ezzel lezárult a verseny a diákpolgármester jelöltek között. Ez nem csak egy „sima” verseny volt, hiszen olyan életre szóló emlékekkel lettünk gazdagabbak, amikre tíz vagy húsz és múlva is szívesen emlékezünk majd vissza.

Azok, akik szeretnék megtapasztalni azt, hogy milyen is ez az egész az elektorok szemszögéből csak azt a tanácsot tudom adni, hogy menjenek oda bátran mindenkihez és vegyenek részt a programokon is, hiszen lehet, hogy még új barátokra is találnak. Én is kötöttem új és remélhetőleg hosszan tartó barátságot, nem is egyet!

„Gyerekkori álmom teljesült...”

-interjú Zahorán Milán, diákalpolgármesterrel-

A31. Garabonciás Napok. Mikor erre gondolunk akkor jó és szép emlékek jönnek vissza. Sok új embert ismerhettünk meg, egy csodálatos fáklyás felvonuláson vehettünk részt, élvezhettük a Happeninget, illetve a Kampánykoncertek is igazán megadták a hangulatát a hétnek. Az idén egy fantasztikus stábot és jelöltet indítottunk el az úton a győzelem felé, vagy akár azt is mondhatnánk, hogy egy álom megvalósítása felé. Izgalmas és szórakoztató programokkal, egy fantasztikus tánccal és egy élményekkel teli héttel zártuk október első hetét. A fantasztikus családdá kovácsoló-dott csapat élén, Zahorán Milán foglalt helyet. Milán egy határozott kiállású, jó kommunikációs képességgel rendelkező diák. Ám felmerült bennem is, mint sok mindenki másban, hogy valójában milyen érzések kavarogtak benne, mikor tömegeknek kellett beszédet mondania, felkeltenie az érdeklődésüket.

-Mikor elhatároztam, hogy indulni szeretnék a diáknapokon akkor egy kicsit bizonytalan voltam benne, hogy hogy fogok mindent kézben tartani, viszont a diáknapok után, ahogy haladtunk a Garabonciás Napok felé egyre magabiztosabb, céltudatosabb voltam a dolgaimban, amit a stábornak is köszönhetek.

Ehhez kapcsolódóan, aki kint volt a Garacityben és látta a szebbnél-szebb és a lehető legötletesebben kitalált díszletet, vagy a szórakoztató és érdekes programokon vett részt az tudja, hogy mennyi munka van mögötte. Mikor visszaemlékeztünk Milánnal a készülődésekre, forgatásokra, tánpróbákra elmosolyodtunk. Hisz ő is és mindenki, aki részt vett a háttérmunkálatokban az tudja, hogy ezek azok az alkalmak, amik igazán összekovácsolnak egy csapatot. Ahogy Milán is fogalmazott „Egy igazi kis család kovácsoló-dott össze”, ezzel pedig senki nem tud vitatkozni.

Minden iskola megpróbált a lehető legjobb és legszórakoztatóbb programokkal előrukkolni. A DreamBeg érdekes és igazán szórakoztató programokkal készült a diákoknak. Ilyen volt például a Róka fogócska, a csillám tetkő készítés vagy a beszélgetések Vencellel. De akár a fő programokat is megemlíthetném, mint például a Fáklyás felvonulás, a Happening, amin a stáb csodálatos produkcióval állt elő és egy szédületes

Kampánykoncertkoncert is a programlista része volt. A sok program között mindenki megtalálta a kedvencét. Köztük Milán is.

-Az egész hét alatt minden iskola kitett magáért. Nagyon sok és izgalmas program várta a diákokat, mindezek mellett voltak központi programok is és ezek között szerepelt az én kedvencem, ami a Happening. Szerintem a Garabonciás Napoknak ez a legjobban várt pillanata, viszont ugyanúgy nagyon közel állt hozzám a fáklyás felvonulás is, mivel azt átéltem, ahogy az iskolák felvonulnak az egy felejthetetlen érzés. Kiskoromban ennek láttán határoztam el, hogy egyszer én is indulni szeretnék, mint jelölt.

Ám nem minden játék és mese a Garabonciás Napok alatt, hisz mindenkinek ugyanúgy teljesítenie kell az iskolapadban is. De vajon, hogy lehet ezt egyszerre csinálni a Gara alatt zajló nyüzsgéssel?

-Hogyha az ember valamit el szeretne élni, akkor semmi sem lehetetlen. – ehhez csupán egy hasonló hozzáállás kell, mint ahogyan azt Milán tette, hisz nagyon sok minden fejben dől el.

A Garabonciásnak egyik kiemelt célja, hogy összehozza a diákságot és a diákok tudjanak egymással ismerkedni. Szerintem mindannyian elmondhatjuk, hogy Milánék az álom témával igazán megérintették az összes diákot, hisz mindenkinek vannak álmjai, csak van, akinek nagyobb és van, akinek kisebb. Milán gyerekkori álma volt, hogy egyszer indulhasson jelöltként. Ám nem ez volt az első gondolata.

-Az elején szerettem volna egy sportos témát, mivel a sport nagy szerepet tölt be az életemben, de valahogy nem éreztem igazán jónak. Aztán elgondolkoztam azon, hogy miért is szeretnék indulni a Garabonciás Napokon? Ugyanis nekem mindig is egy gyerekkori álmom volt, hogy képviselhessem az iskolámat, mint jelölt így ebből indult ki ez az egész álom téma.

Nagyon sokunk számára éppen a téma miatt megváltoztak az álmaink, gondolkodásmódunk, hozzáállásunk bizonyos dolgokhoz. Mivel nyújtott többet ez a Gara,

mint az eddigiek, amiken részt vettél?

-Leginkább azt mondanám, hogy sokkal jobban meghatározóbb volt, mivel teljesen más jelöltként, kampányfőnökként vagy stábtagnaként részt venni a Garabonciás Napokon. De egy biztos, hogy minden szempontból egy életre szóló emlék. A gondolkodásmódomat, pedig abban változtatta meg, hogy jobban értékelek minden kis apró dolgot, minden rendezvényt, programot, mert tudom, hogy milyen sok munkával és odafigyeléssel jár az egész.

Tapasztalataim alapján az is hozzá tartozott a közös, életre szóló emlékhöz, hogy a fáklyáson egy iskolaként, egy nagy családként vonulhattunk fel. Ámulatba ejtő volt azt látni és hallani, hogy a hatalmas tömeg egy emberként kántálja Milán nevét vagy a CSAK A BEG! szlogent, de még a stáb által megírt induló is visszhangzott az utcán. Sokunkban – köztük Milánban is – ekkor tudatosult igazán, hogy egy életre szóló utazás veszi kezdetét.

-Ekkor éreztem át teljes mértékig, hogy milyen érzés az, amikor egy egész iskola támogat. Egészen elképesztő, hogy mennyien támogattak és segítettek, amiért nem tudok eléggé hálás lenni.

A Gara alatt azt is megtanulhatja az ember, hogy mennyire jó az, ha van egy A, egy B és a legrosszabb esetre egy C terv is. Ezzel Milán is teljesen egyetértett.

-Rengeteg minden másra is megtanított a Gara engem, de leginkább egy picit bemutatva, hogy milyen is a felnőtt élet. Milyen az, amikor képviselsz valamit, milyen az, amikor egy stáb áll mögötted, vagy csak milyen az, amikor mindent észben kell tartani.

Eltelt az egy hét. Olyan volt, mint egy gyors délutáni alvás, ami tele volt álmokkal és azok megvalósításával. Csütörtökön érkezett az eredményhirdetés és olyan volt mintha valaki felébresztett volna minket a pihenésből. Megkezdődtek a záróbeszédok, amin már senkinek sem volt szinte hangja, de még így is zengett a Csabagyöngye Kulturális Központ a diákok izgatott suttogásától. Ekkor mindenkiben más játszódott le. Végig pörgettük fejben a hét eseményeit, sírtunk és nevtünk.

-A csütörtöki napon nagyon sok érzés kavargott bennem, egyrészt nagyon izgatott voltam az eredmény miatt,

másrészt nem tudtam eléggé hálás lenni a csapatomnak, az iskolának és a családomnak, akik támogattak és segítettek a Garabonciás Napokig tartó utamon. A végső eredményhirdetésnél, amikor kimondták, hogy a 3. helyezett a DreamBeg büszkeség töltött el, mert egészen elképesztő, hogy én képviselhettem az iskolámat és, hogy egy ilyen csodás stáb állt mögöttem.

Ugyan a 31. Garabonciás Napok lezárult és álmunk a végéhez ért, de hamarosan itt a 32. Garabonciás és mindenki új élményeket gyárthat egy újabb kis család kialakítása közben. Milán is szeretne volna egy apró tanáccsal ellátni az idén szerencsét próbáló diáktársait.

-Mindenképp azt javaslom, hogy aki csak egy picit is gondolkozott rajta, hogy indulni szeretne jelöltnek az ne tétovázzon! Lépjen az álma felé és élje meg minden pillanatát, mert a végén fog rájönni, hogy milyen gyorsan eltelt és hogy milyen életre szóló emlékeket lehet szerezni.

Mielőtt belépnénk a 32. Garabonciás Napok kapuján megérdeklődtük, hogy Milán visszafog-e tért meg nézni a programokat és a nyertes témát.

Köszönjük Milánnak az interjút! Reméljük, hogy az idén indulókat is el tudtuk látni néhány jó tanáccsal! Addig is: HAJRÁ BEG!

írta: Képiró Viktória, 11.D

Gólyák szállták meg a BEG-et!

Az idei gólyák beavatása egy gólyatábor, gólyanap és a kollégisták számára rendezett gólyahét keretein belül zajlottak. Mint minden évben, most is nagy barátságok kötődtek, és örök, maradandó, szép emlékek keletkeztek. A gólyatábor augusztus 27-től 29-ig tartott, ahol számos kreatív program, áhítat, reggeli (egyesekek számára „halálos”) tornák, jó sok víz, és nem mellesleg egy kedves, befogadó közösség várta az újoncokat. Áhítat után a gólyák első feladata az előre megírt csapatok összeállítása, a gólyázttatók és egymás megismerése volt. A gólyahét csapatfeladata egy minimum hét perces műsor összeállítása, egy csapatzászló és egy induló elkészítése volt, mindezt zenei témákban. Erre összesen egy napjuk volt a gólyáknak, ami bár döcögősen indult, a végén egy igen jó hangulatú estét tudtak összehozni vicces, szórakoztató műsorokkal. A felkészülés közben további programok (mágnesezés, aláírásgyűjtés, sorversenyek) voltak, és a reggeli zenés ébresztés sem maradt el. A tábor végén úgy gondolom, hogy mindenki szép emlékekkel búcsúzott, és sokkal kisebb gyomorgörcsrel tekintett az iskola felé.

A gólyanapi élményszerzésen a gólyákat különféle feladatokkal és tornával várták. Nem sok min-

denkinek maradt üres folt az arcán, mert aki nem fogadott szót és nem teljesítette a követelményeket, az bizony piros arccal járta végig az épületet. Voltak, akik megfeleltek az elvárásoknak, de hogy ne maradjanak ki a jóból, őket is kipingálták. Az előadásokba sok munkát fektettek bele a csapatok, ami a végeredményen is meglátszott. A történetek fordulatosak és ötletesek voltak, mind a gólyatáborban és a gólyanapon.

A kollégiumban sem maradtak program híján az újoncok, ugyanis négy délutánon keresztül voltak a gólyázttatók segítői. Talán az egyik legviccesebb feladat az volt, hogy tökfödőkben vehettek részt a feladatokon a 3-4 fős csapatok. A szokásos gólyafészek építés és sorversenyek mellett a szivatós üvegezés és a városban való keresgélés rendesen kifárasztotta a gólyákat.

A gólyahetet a tök király és tök királynő választása és keringője zárta. Ezt követte a beavatás, amelyen hosszú sorok elismérlése után megerősítették a BEG-kolihoz való hűségüket a szárnyukat bontogató gólyák.

írta: **Kindel Heidi Dorina, 9.A és Sára Ágnes, 9.C**

Miért éri meg a LEGjobbnak lenni?

Mint, ahogy azt mindannyian jól tudjuk iskolánk diák élete kiemelkedő a városban. Évről évre azonban bebizonyosodik, hogy a BEG nem csupán a szórakoztatás érdekében teszi ezt, hanem valójában a diákok javát akarja. Hogy ez miben nyilvánul meg? Iskolánk minden évben egy kirándulással ösztönzi a diákokat, hogy csináljanak valami kiemelkedőt, valamit, ha nem is a legjobbak, de a legnagyobb élvezettel csinálják. A kirándulás egyetlen feltételét lényegében magába foglalja a neve: LEG-ek kirándulása. És hogy mit is csinálunk egy ilyen jutalom kiránduláson? A következő sorokból kiderül. A tavalyi segesvári út után, idén Noszvaj fele vettük az irányt.

1. nap - 2023. október 12.

Buszra pattantunk, a négy kísérőtanárunk társaságában. Ez a nap tulajdonképpen csak az utazásról szólt. Az úti cél a már említett Noszvaj volt, az első megállónk azonban Poroszlón volt a Tisza-tavi Ökocentrumnál, ahol nem csak az épületbe tekinthettünk be, hanem volt lehetőségünk egy 4-5 km hosszú vízitúrán is részt venni, ahol kis csoportokban motorcsónakkal siklottunk végig a Tisza-tavon. A rövid kitérő után viszont már egyenesen robogtunk Noszvaj felé, ahol nem csak gyönyörű panorámájú szobákkal vártak, hanem meleg vacsorával is.

2. nap – 2023. október 13.

Másnap, kora reggel Szilvásváradra indultunk, hogy a hangulatos erdei ösvényen végig baktatva megtekinthessük a Szalajka-völgyben található Fátyol-vízesést. Mondanom sem kell, hogy mennyire mesebeli volt. Ezután visszaszálltunk a buszra és elrobogtunk Lillafüredre, ahol a Hámori-tavon csónakáztunk egy nagyot. Aznap este, a szállásra visszatérve senkinek sem kellett estimatesét olvasni egy ilyen mozgalmas nap után.

3. nap – 2023. október 14.

Harmad nap Eger városát vettük a nyakunkba. Első utunk az egri Bazilikába vezetett, ahol mindenkit ámulatba ejtett a kupolát díszítő Apokalipszis

című mű. A templom klasszicista stílusban épült, Hild József tervei alapján, mely Eger második legmagasabb épülete. Ezután végig vágattunk a bazársorokon és bekukkantottunk a várba, ahol a panoptikumba lépve egy valóságos időutazásban volt részünk. Ha már Egerben jártunk, nem hagyhattuk ki Gárdonyi Géza házát, ami a vártól szinte pár lépésre van. A kis házikó ma már látogatott múzeumként üzemel, de így is hatalmas élmény volt belépni abba a helyiségbe, ahol egykor az Egri csillagok íródott. A nap végére fáradtan estünk vissza a szállásra, de ez nem szegte kedvünket és a vacsora után egy hatalmas záró bulit csaptunk. Táncoltunk, énekeltünk, sírtunk, nevtünk, de a végére mindnyájan kidőltünk.

4. nap – 2023. október 15.

Eljött a búcsú pillanata, és bár fájó szívvel, de rengeteg élménnyel a szívünkben szálltunk fel a buszra aznap reggel. Hazafele zötykölődve nem hagyhattuk ki Szépasszonyvölgyét, ahol az eső ugyan a nyakunkba szakadt, de elfogyasztottunk egy szívmengető forrócsokit, ami tökéletes zárása volt ennek a négy, varázslatos napnak. Na, ugye megmondtam, hogy megéri szorgoskodni az évben! Ezúton is hatalmas köszönet az iskolának és tanárainknak, hogy nem csak szebbé teszik a diákéveinket, hanem közben úgy nevelnek a kitartásra, hogy mi azt észre sem vesszük közben. Ezer hála!

Szalagavató

Karácsonyra

hangolva

Nos, mint azt bizonyára észrevettétek, már egy ideje megkezdődött a készülődés az év egyik legszebb ünnepére, a karácsonyra. A karácsony az az ünnep az évben, amit nagyon sokan várnak, az ajándékozás, a szeretteinkkel való időtöltés, a barátokkal való bulizás vagy csupán a pihenés és kikapcsolódás miatt. Azonban rengeteg ember számára terhet és egy igen stresszes időszakot is jelent, hiszen elképesztő hosszú előkészületekkel jár. Mire megtalálod a megfelelő ajándékot, feldíszíted a fát, a házat, sütsz, főzöl mindezt azért, hogy minden tökéletes legyen karácsonyra, elég hosszú és nehéz feladat. Mindezek ellenére én mégiscsak korainak tartom azt, hogy már októberben elkezdődjön a karácsonyra való hangolódás. Biztosan sokan észrevettétek, hogy már az ősz közepén megjelentek a karácsonyt hirdető plakátok, reklámok, a boltok polcain található karácsonyi termékek.

Az, hogy már ilyen korán kezdődik a készülődés sokakat zavar, de vannak olyanok, akik örömmel nézik ahogy kedvenc ünnepük lassan közeledik. Novemberben már üzletek szerte felcsendülnek a

jól ismert karácsonyi dallamok, felrakják a fényeket, és különböző díszítő elemeket. Majd kezdetét veszi néhány karácsonyi leárazás és ezzel együtt az ajándékokat keresők száma is nő. Még akkor is, ha ezeket az ajándékokat már októberben majdnem minden bolt polcain megtalálni sokaknak így is nagy fejfájást okoz, hogy kiválasszák a tökéletes ajándékot szeretteiknek.

Felmerül a kérdése annak, hogy mit adjunk egymásnak? Sok ötlet felmerülhet, a nagyobb ajándékoktól kezdve egészen az apróig, viszont a nap végén nem ezek jelentik majd az igazi karácsonyi csodát, hanem az együtt töltött idő. A közös családi ebédek, vacsorák és a közös ünneplések is gyönyörű emlékeket szülhetnek magukból, még akkor is, ha már kívülről tudjuk a Reszkessetek betörök összes pillanatát, vagy anya ismét elsózta a töltöttkáposztát, hiszen a karácsony mégiscsak a szeretet ünnepe!

írta: Balogh Brigitta 9.E és Varga Panna 9.E

Impresszum: Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Gimnázium, Technikum, Szakgimnázium, Általános Iskola, Óvoda, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium kiadványa.

Főszerkesztő: Bencze Beáta. Tördelő-szerkesztő: Reha-Korcsog Erzsébet.

Szerkesztők: Óré Borbála 11.A, Képiró Viktória 11.D, Szigeti Alexandra 11.D, Balogh Sziszi 11.E, Petrovszki Liza 11.E, Jakab Ágnes 9 NY/D, Kindel Heidi 9.A, Sára Ágnes 9.C, Balogh Brigitta 9.E, Varga Panna 9.E.

Elő a könyvekkel és a távirányítóval!

Karácsonykor mindenki szeret egy kicsit bekuckózni egy meleg teával vagy egy finom forrócsokival, akár egy jó film elé vagy egy jó könyv társaságában. (Mondjuk egy zacskó chips sem árt!) Ha ehhez még nincs ötleted, akkor javasolunk neked néhány fantasztikus könyvet és filmet a téli szünetre!

Könyvajánló:

Janice Hallett- Karácsonyi Színjáték

Ha egy jó krimire vágysz, amely a karácsony szellemét is magába foglalja, akkor ez a te könyved! Janice Hallett fantasztikus krimi regénye a Karácsonyi Színjáték egy szörnyű tragédiát és annak megoldását foglalja magába, kisebb-nagyobb zökkenőkkel. A regény olvasása közben igazán a baleset helyszínén érezheted magad, miközben az ügyvédekkel rakhatod össze a bűnügy apróbb darabkáit és deríthetsz fényt a tettes kilétére, egy kis karácsonyi feelinggel fűszerezve.

Michelle Marly - White Christmas - A legszebb karácsonyi dal története

Inkább egy kicsit szomorkásabb vibe-ra vágysz, ami segít jobban ráhangolódni az ünnepekre? Akkor ez a könyv neked szól! Michelle Marly egy csodálatos regényben foglalja össze egy fantasztikus dal megalakulását. A történet 1937-ben játszódik, ahol Irving Berlinnek távol kell töltenie a karácsonyt szeretteitől, és nemrég elhunyt fia gondolata is kísérti őt. Ám épp ez segíti őt ahhoz, hogy megírja azt a dalt, amely egy tökéletes karácsonyról szól és világhírűvé teszi.

Filmajánló:

A fiú, akit Karácsonynak hívnak

Ha eddig még nem ért el hozzád a karácsonyi láz, akkor ezután a film után biztosan elfog! Ebben a történetben egy Nikolas nevű kisfiú indul édesapja keresésére. Kalandos útjára segítő társai Villám, a rénszarvas és hűséges egér barátja is elkísérik. A főbb szerepekben: Henry Lawfull, Toby Jones és Sally Hawkins.

Nagykarácsony

Ha igazi magyar karácsonyi családi filmre vágysz, akkor nézd meg a Tiszeker Dániel rendezte Nagykarácsony című karácsonyi filmjét. A történet egy tűzoltó téniszonyának legyőzéséről és az igaz szerelmének megtalálásáról szól. A film olyan magyar sztárokat sorakoztat fel, mint Ötvös András, Zsigmond Emőke, Scherer Péter és Pokorny Lia.

írta: Képiró Viktória és Szigeti Alexandra, 11.D